

mig tilraads, vil jeg naturligvis paa det bestemteste fraraade ham at gøre sig til Antikristens aabenbare Ærendsvend her i Menigheden.“

Nu vilde Torben af med Manden.

„Jeg har altsaa ulejligen Dem til ingen Nytte,“ sagde han. „Det gør mig naturligvis ondt; men det er jo saa ikke værd at tale mere om Sagen. Det vilde kun være Tidsspilde.“

„Det mener jeg med.“ —

Efter at Præsten var gaaet bort, sad Torben længe foroverbøjet med Haanden under Hovedet, ligesom nedtyngt af sine Tanker. Et gammelt, stygt Minde fra Skoletiden i Randers var gaaet ham gennem Sjælen under den sidste Del af deres Samtale.

Der havde dengang en Tid bestaaet en Slags Forbund mellem ham og Mads Vestrup. Han havde haft ondt af den klodsede og sky Bondedreng, der havde været Klassens Ugle fra den første Dag, han viste sig paa Skolen. Mads Vestrup var ikke saa lidt ældre end Kammeraterne og dertil en lemmestærk Prygl, som meget godt kunde have holdt sig sine Plageaander fra Livet; men han var en umodig Dreng, der først slog fra sig, naar han kom i Raseri. En Vinterdag paa Legepladsen hændte det, at de kom op at brydes. Det begyndte i Spøg, men da Kammeraterne slog Kres omkring dem og hidsede dem op med Tilraab, blev det efterhaanden Alvor. Skønt Mads Vestrup var ham overlegen baade i Kødmasse og Styrke, blev han alligevel tilsidst kastet, og nu skete der noget uhyggeligt. Da Mads hørte det Glædeshyl, hvormed Tilskuerskaren hilste Goliats Fald, blev han pludselig hvid som Sneen, de laa paa, og spyttede ham op i Ansigtet.

Hvad han havde følt udover Væmmelse og Skamfuldhed, da han siden stod henne ved Muren og tørrede sig med sit Lommetørklæde, forstod han først mange Aar efter. Skolens Inspektør, der havde været Vidne til Optrinnet, tildelte paa Stedet Synderen en Afstraffelse, og for hver Gang Lærerens Spanskrørstok buldrede paa den tykke Vadmelsryg, raabte Mads Vestrup i vild Desperation, at saadan en Herregaardsdreng i Fløjlsklæder ikke var andet end det bare Skidt i Vorherres Øjne. Dette Nødraab til Himlen havde han aldrig siden glemt. Det lød